

«Κύριε αστυνόμε, μπορείτε να έρθετε αμέσως στην Ένωση Τραπεζών;»

Η ερώτηση γίνεται από τον εισαγγελέα Μαυρομάτη στις δέκα το πρωί. Στο μεταξύ έχω εντρυφήσει στην ιατροδικαστική έκθεση, που επιβεβαιώνει όσα μου είχε πει ο Σταυρόπουλος προχτές στο όρθιο: το φονικό όπλο ήταν το ίδιο, αλλά ο δράστης αποκεφάλισε τον Φαναριώτη όχι από πίσω αλλά από το πλάι, όπως ήταν καθισμένος στη θέση του οδηγού. Ο φόνος έγινε ανάμεσα στις εφτά και στις δέκα το βράδυ.

«Συμβαίνει κάτι;» ρωτάω τον Μαυρομάτη ανήσυχος.

Πιάνει τον τόνο της φωνής μου και με καθησυχάζει. «Τίποτα το ανησυχητικό. Θα ήθελα μόνο να σας δείξω κάτι».

«Έρχομαι αμέσως».

Αφήνω σε εκκρεμότητα την έκθεση του Δημητρίου για το αυτοκίνητο του Φαναριώτη, γιατί δεν περιμένω ούτε από αυτήν να με διαφωτίσει.

Η Ελληνική Ένωση Τραπεζών έχει τα γραφεία της στην οδό Αμερικής. Κατεβαίνω με το Σέατ και πάω κατευθείαν στο πάρκινγκ της Κριεζώτου. Έτσι

όπως παρκάρω κάθε δεύτερη μέρα, θα πρέπει να μου κάνουν ειδική τιμή.

Μια γραμματέας με μπάζει αμέσως στο γραφείο του προέδρου. Βρίσκω τον Γαλακτερό μαζί με τον εισαγγελέα Μαυρομάτη.

«Αν είναι να μου πείτε κάτι ευχάριστο, θα μου αλλάξετε τη διάθεση» τους λέω μετά τους χαιρετισμούς. «Γιατί από δυσάρεστα, είμαι ως το λαιμό».

«Αν είναι ευχάριστο ή δυσάρεστο, θα το κρίνετε εσείς» μου απαντάει ο Μαυρομάτης και μου δίνει μια κατάσταση. Πάνω γράφει ένα όνομα: Ευτυχία Σγουρίδου. Από κάτω έχει τρεις στήλες: ημερομηνία, τράπεζα και ποσό.

Κάποιος είχε στείλει στην Ευτυχία Σγουρίδου, σε διάρκεια δέκα ημερών, σε πέντε διαφορετικές τράπεζες, εμβάσματα από δέκα χιλιάδες ευρώ το καθένα. Το σύνολο είναι πενήντα χιλιάδες ευρώ. Το ίδιο ποσό που είχε εμβαστεί και στον Μπιλ Οκάμπα. Μόνο που ο εντολέας φέρθηκε πιο έξυπνα μετά το πάθημά του με τον Οκάμπα, και τα έστειλε σε πέντε διαφορετικές τράπεζες.

Ο Μαυρομάτης αποδεικνύεται ωστόσο πιο έξυπνος απ' ό,τι τον είχα αξιολογήσει. «Όταν πιάσαμε το έμβασμα του Νοτιοαφρικανού, έδωσα εντολή στις τράπεζες να μου στέλνουν όλα τα εμβάσματα από πέντε ως δέκα χιλιάδες ευρώ. Έτσι το έπιασα» μου εξηγεί.

«Συγχαρητήρια, είναι μεγάλη επιτυχία» ομολογώ.

«Τι συμπέρασμα βγάζετε, κύριε αστυνόμε;» με ρωτάει ο Γαλακτερός.

«Είναι νωρίς για συμπεράσματα, κύριε Γαλακτερέ. Απλώς, αποκλείεται να είναι σύμπτωση. Κάποιοι κάνουν μια δουλειά και αμείβονται γι' αυτό. Συνεπώς, θα πρέπει να βρούμε τι προσφέρουν οι δικαιούχοι των εμβασμάτων έναντι της παχιάς αμοιβής».

«Μπορεί να πληρώνονται για τις αφίσες και τα αυτοκόλλητα;»

«Το θεωρώ υπερβολικό να πληρώνεται κάποιος με πενήντα χιλιάδες ευρώ για να κολλάει αφίσες και αυτοκόλλητα. Ακόμα και αν ο εντολέας έχει λεφτά για πέταμα, δε θα έδινε τόσο πολλά. Άλλωστε, μην ξεχνάτε ότι την εντολή για τις αφίσες την έδωσε ένας μαύρος, και ο Μπιλ Οκάμπα ήταν τότε στη φυλακή».

Ο νους μου πάει στη ζητιάνα, αλλά και πάλι το βρίσκω υπερβολικό να πληρώνεις σε κάποια πενήντα χιλιάδες ευρώ, για να ντύνεται ζητιάνα και να παρακολουθεί ένα υποψήφιο θύμα. Ο δολοφόνος θα έβρισκε όσες μετανάστριες ήθελε, που θα έκαναν την ίδια δουλειά με είκοσι ευρώ τη μέρα. Βέβαια, τα πενήντα χιλιάδες ευρώ βοηθάνε για να κλείσεις στόματα. Όποια κι αν ήταν αυτή που παρακολουθούσε τους Ρόμπινσον και Φαναριώτη, δεν μπορεί να μην έμαθε ότι και οι δυο τους δολοφονήθηκαν, και να μην μπήκε σε σκέψεις. Γιατί λοιπόν να μην το καταγγείλει στη αστυνομία; Έτσι κι αλλιώς τα πενήντα χιλιάδικα δε θα τα 'χανε, αφού σίγουρα δεν ήξερε ότι ο Ρόμπινσον και ο Φαναριώτης ήταν υποψήφια θύματα. Αποκλείεται να της είπε ο δολοφόνος τι σκόπευε να κάνει. Συνεπώς, αυτή που έκανε

τη ζητιάνα είναι γνωστή του δολοφόνου και εκείνος ήταν σίγουρος για την εχεμύθειά της, όταν της έδινε τα πενήντα χιλιάρικά. Αυτό είναι το πιο σπουδαίο στοιχείο: η ζητιάνα και ο ζητιάνος γνωρίζουν τον δολοφόνο.

Κοιτάζω στον πάτο της κατάστασης και βρίσκω τη διεύθυνση της Ευτυχίας Σγουρίδου. Μένει στην οδό Προύσης, στο Αιγάλεω.

«Συνεχίστε να ψάχνετε, κύριε εισαγγελέα» λέω στον Μαυρομάτη. «Για να σας βοηθήσω, σας λέω ότι είναι πολύ πιθανό να βρείτε και άλλο έμβασμα σε δικαιούχο γένους αρσενικού». Με κοιτάζει παραξενεμένος, αλλά είναι εισαγγελέας και ξέρει ότι δεν πρέπει να ζητήσει πρόωρα λεπτομέρειες. «Είμαστε σε καλό δρόμο» λέω στον Γαλακτερό, για να του τονώσω το ηθικό.

«Θα ανάψω λαμπάδα στη Μεγαλόχαρη» είναι η απάντησή του.

Μόλις γυρίζω, φωνάζω την Κούλα στο γραφείο μου. «Κούλα, θέλω να ξετινάξεις τον υπολογιστή σου και να μου βρεις στοιχεία γι' αυτή την Ευτυχία Σγουρίδου. Άσε τις καταστάσεις των τραπεζών. Δε μας ενδιαφέρουν αυτή τη στιγμή. Ασχολήσου μόνο με τη Σγουρίδου».

«Έγινε, κύριε Χαρίτο».

Παίρνω την ανάσα μου στον πέμπτο, για να ενημερώσω τον Γκίκα. «Είναι ελεύθερος;» ρωτάω τη Στέλλα.

«Μου είπε ότι για σας είναι πάντα ελεύθερος, κύριε Χαρίτο».

Όταν μπαίνω, μου ρίχνει ένα βλέμμα και μου λέει. «Έχουμε καλά νέα».

«Πώς το καταλάβατε;»

«Από την όψη σου».

Του κάνω λεπτομερή ενημέρωση. «Είναι όντως καλά νέα» μου λέει. «Θα ενημερώσω αμέσως τον υπουργό».

Τρώει ένα τέταρτο στο τηλέφωνο με τον υπουργό, για να του μεταφέρει αυτά που του είπα και να απαντήσει στις ερωτήσεις του. «Ο υπουργός μου είπε να σου μεταφέρω τα συγχαρητήριά του» μου λέει όταν κλείνει.

«Τα συγχαρητήρια πάνε στον Μαυρομάτη».

Μένει να με κοιτάζει για λίγο. «Δε θα μάθεις ποτέ, ρε Κώστα» μου λέει μετά. «Είσαι αγύριστο κεφάλι».

«Τι να μάθω;»

«Ο καθένας στη θέση σου θα κοίταζε πώς να επωφεληθεί από την επιτυχία και τα συγχαρητήρια. Εσύ κοιτάζεις να μην αδικήσεις τον Μαυρομάτη, λες και το έχει ανάγκη. Τελικά, πάνε του βρόντου τα μαθήματα που σου κάνω».

Χτες με επαινούσε γιατί έδωσα πάσα στον αρχηγό, σήμερα με θάβει. Τελικά, το παίζει μια ζεστό, μια κρύο, όπως ο δάσκαλος του χωριού με τον μαθητή του.

«Τι σκοπεύεις να κάνεις τώρα;» με ρωτάει.

«Να φέρω εδώ τη Σγουρίδου για ανάκριση».

«Γιατί εδώ;»

«Θέλω να την καταγράψω σε κάμερα, για να δω,

αν ο σεκιουριτάς και ο περιπτεράς αναγνωρίσουν τη ζητιάνα».

«Σωστό».

Όταν κατεβαίνω στο γραφείο μου, η Κούλα έχει ήδη έτοιμες τις απαντήσεις. «Η Ευτυχία Σγουρίδου είχε ένα κατάστημα αθλητικών ειδών στο Αιγάλεω» μου λέει. «Δεν πήγαινε καλά και το πούλησε για να ξοφλήσει τα χρέη της. Τώρα κάνει τη λογίστρια, ως ελεύθερη επαγγελματίας. Αυτά είναι τα καλά του facebook» μου εξηγεί με χαμόγελο.

Δεν ξέρω το facebook, για να ξέρω και τα καλά του. Εμένα με απασχολεί κάτι άλλο. Ελεύθερος επαγγελματίας σημαίνει να ρυθμίζεις το ωράριό σου όπως θέλεις. Θα μπορούσε κάλλιστα να κανονίσει έτσι τη δουλειά της, ώστε να ξεκλέψει μερικές ώρες για να κάνει τη ζητιάνα. Κάτι μου λέει ότι είμαστε σε καλό δρόμο.

Φωνάζω τον Βλασόπουλο και του λέω να μου φέρει αύριο την Σγουρίδου για ανάκριση. «Αλλά πρόσεξε. Δε θέλω να της τηλεφωνήσεις, ούτε να της στείλεις κλήτευση. Θέλω να πας με το περιπολικό να τη βουτήξεις και να μου τη φέρεις, ώστε να μην προλάβει να ειδοποιήσει κανέναν».

«Έγινε. Θα τη στήσω αύριο το πρωί μπροστά στο σπίτι της και θα περιμένω να βγει για να τη βουτήξω».

Παίρνω τον Δημητρίου τηλέφωνο και του ζητάω να εγκαταστήσει αμέσως κλειστό κύκλωμα τηλεόρασης στο γραφείο ανακρίσεων.

Επειδή δεν έχω τι άλλο να κάνω, και για να μην

τρώω τα νύχια μου στη διάρκεια της αναμονής, παίρνω να διαβάσω την έκθεση του Δημητρίου για το αυτοκίνητο του Φαναριώτη. Πέραν από την ποιικιλία δακτυλικών αποτυπωμάτων, του θύματος και άλλων, δε μου αποκαλύπτει τίποτα ουσιαστικό, και την παρατάω.